

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.399 van 4 februari 2003
in de zaak A.131.963/IX-3661.**

In zake : Jozef BUYSE,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. ASSCHERICKX en I. COOREMAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

tussenkomen partij :

Koenraad DASSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGE en M. GELDERS ,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef BUYSE op 20 januari 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het Koninklijk Besluit van 15 januari 2003 houdende opheffing met onmiddellijke ingang, van het mandaat van de Heer Jozef BUYSE als adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat, wegens onbestaanbaarheid ervan met het mandaat van de Heer Koenraad DASSEN als administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaten B. ASSCHERICKX en I. COOREMAN, die verschijnen voor verzoeker, van advocaten P. LUYPAERS en H.-K. CAREME, van adjunct-adviseur J. STROOBANTS, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaat D. D'HOOOGHE, die verschijnt voor de tussenkommende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Koenraad DASSEN met een verzoekschrift van 27 januari 2003 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, feiten en gegevens door verzoeker aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

Overwegende dat verzoeker te dezen aanvoert wat volgt :

“Op vrijdag 17.01.2003 om 15.05u werd de bestreden beslissing aan verzoekende partij betekend. Na het weekend van 18 en 19 januari 2003 heeft verzoekende (partij) zonder enig dralen onmiddellijk het nodige gedaan om de bestreden beslissing aan te vechten en huidig verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend bij uw Raad.

Het aanwenden van de gewone schorsingsprocedure zal niet verhinderen dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich zal voordoen, rekening houdend met de normale behandelingsduur van dergelijk schorsingscontentieux.

Het volgen van de gewone schorsingsprocedure zou immers met zich meebrengen dat het mandaat van verzoekende partij met ingang van 17.01.2003 wordt opgeheven en dat verzoekende partij bijgevolg vanaf de eerst volgende werkdag met name 20.01.2003 zijn mandaat als adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat niet meer kan uitoefenen en dat hij aldus vanaf 20.01.2003 werkloos is.

Hierdoor verliest verzoekende partij die hij in zijn mandaat als adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat nog zou kunnen opdoen in een organisatie die voor veel nieuwe uitdagingen staat en die zeer snel de nodige hervormingen dient te ondergaan.

Daarenboven zal de Minister van Justitie het huidige ambt van verzoekende partij nl. adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat vacant verklaren en zal er een nieuwe franstalige adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat worden benoemd en zodra er een nieuwe adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat is benoemd, zal deze nieuw benoemde kandidaat ervaring kunnen opdoen.

Verzoekende partij zal daardoor onherstelbare schade oplopen, o.a. door het mislopen van ervaring in een organisatie die volop dient te worden hervormd.

Deze overwegingen tonen aan dat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid meer dan gerechtvaardigd is. Door deze vordering in te stellen behoudt verzoekende partij al zijn kansen gaaf om, na heroverweging, hetzij zijn huidig mandaat als adjunct administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat verder te kunnen uitvoeren hetzij zelf aangewezen te worden als administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat;"

Overwegende dat omdat verzoeker diligent is geweest hij hiermee nog niet vermag aan te tonen dat het aanwenden van de uitzonderlijke procedure bij uiterst dringende noodzaak verantwoord is; dat ook de loutere omstandigheid dat hij vanaf 20 januari 2003 werkloos is niet automatisch het voeren van dergelijke procedure rechtvaardigt omdat een gewone schorsingsprocedure eveneens binnen een korte termijn kan gevoerd worden terwijl verzoeker in dat verband niet aantoonst en trouwens ook niet toelicht dat hij tijdens die overbruggingsperiode in een dermate moeilijke economische situatie zal terechtkomen dat in die korte termijn zijn levenskwaliteit volledig teloor zal gaan en ook de Raad van State in het ongewisse laat over de redenen van dat teloorgaan; dat zijn vermeend verlies aan ervaring “in een organisatie die volop dient te worden hervormd” tegenover de ervaring die een nieuw benoemde kandidaat wel zal kunnen opdoen evenmin het aanwenden van een uitzonderlijke procedure rechtvaardigt aangezien verzoeker geen elementen aanreikt waaruit zou moeten kunnen blijken dat de benoeming van de nieuwe Franstalige adjunct-administrateur-generaal zal plaatsvinden geruime tijd alvorens een gewone schorsingsprocedure uitsluitel zou kunnen geven, waardoor de nieuw benoemde adjunct-administrateur-generaal ruimschoots de tijd zou gekregen hebben om ervaring op te doen die dan nog van die aard zou zijn dat zij de door verzoeker reeds opgedane ervaring als adjunct-administrateur-generaal zou overtreffen; dat op het eerste gezicht dergelijke benoeming niet op een heel korte termijn, die een procedure bij uiterste dringende noodzaak nodig zou moeten maken, kan plaatsvinden aangezien luidens de publicatie in het Belgisch Staatsblad van 21 januari 2003 de kandidaten voor dat mandaat beschikken over de termijn van een maand te rekenen vanaf 22 januari 2003 om hun kandidatuur in te dienen; dat indien verzoeker de ervaring aanziet als een nadeel dat hij zou oplopen tegenover concurrenten ‘s Raads constante rechtspraak belet dat er met dergelijke ervaring rekening wordt gehouden; dat verzoeker bijgevolg niet genoegzaam aantoonst dat de uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Koenraad DASSEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier februari 2000 en drie, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN